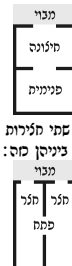

מסורת הש"ס

(א) בַּסִּימָן: הַאֲסוּרָה, (ב) [דף
סג: א, ג] [לעיל דף סב: א,
ד] [שייך לעיל, ה] ז"ל ואין
מערבין אין מבטלין כו',
(ו) [עמוד ב, ז] (ז) [דף סט: א,
ח] [דף סב: א, ט] [דף סד: א,

הגהות הב"ח

(א) גמרא ב' חלירו' זו
לפנים מזו כזה:

(א) טוב"ד"ה דלמא וכו'
 וכוון שהיה מועיל באן
 עירוב מנא לוי: (ד) בא"ד
 הנה"ה כי לא אמרין כ"ל
 ומצינא ה"ג נמחק:
 (ה) בא"ד כגון שירד דרך
 הפתח. כ"ע ע"ל דף ע"ג:
 (ו) ד"ה יפה וכו' ולקמן
 בסוף שמעתא. כ"ז דס"ו
 ע"א: (ז) ד"ה מערב וכו'
 וי"ל דהתם מיידי ששניהם
 שותפים:

הדר פרק ששי עירובין

נלך מה מערב אפי' בפחות כו'. ללקולא אקשיניהו רבי יוחנן ולא
לחומרלא דכל בעירובין להקל: ומה מערב אפי' שכיור וקטור. דכרי
אפי' שיראל הוא כדאמר לעיל (דף סד.) נותן עירובו ודיו: אף שוכר
אפי' שכיור וקטור. דכרי הוא נכרי הוא משכיר רשות אדוניו לדיורי
החצר: אחד מערב ע"י כוון. כוון. כוון

* יפה עשיתם ששכרתם תהו בה נהרדעי ומי
 א"ר יוחנן הכי והא"ר יוחנן שוכר במערב
 דמי מאי לאו מה מערב מבעוד יום אף
 שוכר מבעוד יום לא מה מערב ואפילו בפחות
 משה פרוטה ^ב אף שוכר בפחות משה פרוטה
 ומה מערב אפילו שכירו ולקטו אף שוכר
^ג אפילו שכירו ולקטו ומה מערב חמשה
 ששרוין בחצר אחת אחד מערב ע"י כולן
 שוכר נמי ^ד חמשה ששרוין בחצר אחת אחד
 שוכר ע"י כולן תהי בה רבי אלעזר אמר רבי
 זירא מאי תהייא דר"א אמר רב ששת גברא
 רבה כרבי זירא לא ידע מאי תהייא דר"א קא
 קשיא ליה דשמואל רביה דאמר שמואל כל
 מקום שאוסרין ומערבין מבטלין מערבין ואין
 אוסרין אוסרין ואין מערבין אין מבטלין כל
 מקום שאוסרין ומערבין מבטלין כגון ^ה ב'
 חצירות זו לפנים מזו מערבין ואין אוסרין אין
 מבטלין כגון ^ו ב' חצירות ופתחא' ביניהן אוסרין
 ואין מערבין אין מבטלין לאתווי מאי לאו
 לאתווי נכרי ואי דאתא מאתמול לוגר מאתמול
 אלא

במקומה בגון בחייונה משום דריסת הרגל שיש לה עליה ואם רחמה לערב עמה מערבין ואם שכחו ולא עירבו מצטלין בני פנימית רשותן לבני חיצונה אותו דריסת הרגל שיש לה עליה: **שפי חיציות.** פתוחות למבוי או לרשות הרבים ופתח ציניהן מערבין אם רוצין ואם לא עירבו זו עם זו מותרת לעצמה וזו מותרת לעצמה: **אין מצטלין.** אם הוצרכו לנטולטל מזו לזו אין מצטלין רשות של זו לזו דלא תקון רבנן ביטול רשות אלא היכא דאסרי עלייהו: **לאו לאסויי נכרי.** שדר עם שני ישראלים בחדר שאוסרין אותן שני ישראלים זה על זה ואין יכולין לערב בשביל הנכרי וקאמרין דאין מצטלין: **ואי אלא.** נכרי מאתמול אלא קרי להו אוסרין ואין מערבין הא מזו לעירובי ונמיגר:

נכרי ור' יוחנן דבסמוך נמי לטעמיה דאמר ^a נהגו העם כר"י
 בן יעקב דהא אב"י ורבא קיי

(י) **איך לעצן** להחיות פונדק ב'י'. פירש זקונטרס היו שם הרבה צמים של ישראלים שהיו שם פונדק יש צו חדרים הרבה פתוחין לאחר והאכסנאים נכנסין בהן ואוסרין זה על זה

סו.

לד א מיי פ"ב מהל' עירובין הל"ב סמג עשין דרבנן א טושו"ע אר"ח סימן שפג וס"י שפג סעי' ה בהגה:

ב מיי שם טושו"ע אר"ח ס"י שפג סעי' ה:

ג מיי שם טושו"ע שם סעי' יא:

לה ד מיי שם הלכה י סמג שם טור שו"ע אר"ח סימן שפג סעיף ט:

רבינו חננאל

ופיה עשיתם. ששכרתם.
 ויהי והאיר יוחנן שוכר
 ממערב דמי, מאי לאו
 ממערב כמכור יום אף
 שוכר. מבעור [יטו].
 ודחינן לא שוכר כמערב,
 מה מערב אפי' בפחות
 אפילו שוכר. אף שוכר
 משאילו בפחות. משום
 פרוטה, מה מערב אפילו
 שוכר ולקטור אף שוכר
 [יז]. ומה מערב [יח]. גיבוי
 עירובן אחד. מולין
 זה על ידי כולל, אף שוכר
 ששורין בחצר אחת,
 [יח] שוכר על ידי כולל.
 [יח] ר' אלעזר. בההוא
 דר' יוחנן עשה השוכר
 מבעול שרות, ואמר
 מה מבעול שרות אף
 ששבת, דרתון ביה הילל
 ואמרם אפי' משתחשף
 אף שוכר יום משתחשף,
 אף הכי קשיא דשמואל,
 דאמר ל' מקום משכבין,
 נגון שתי תצירתו וז' לפנים
 מהו אסורין ביה הנתינת
 על החיצונה ויש לערב
 יום עם יום ומורתין, לפיכך
 שתי השעירוב מתירין
 אם שכח אחד מהן
 עירב יכול לכל
 שרותו מום לול. אבל
 במקום [שאין מערבין]
 [שמעריבין] אחד אסורין,
 נגון שתי תצירתו וז' לפנים
 עניניה, דרתון כותול אחד
 שתי תצירות, נפרץ
 כותול עד י' אמות
 מותר משיהו כפתה,
 אף שותמין אותו מערבין
 שנים, כל חצר בפני
 עצמה, ויהי אסורטו וז'
 עד י', ואם רצו ופתחתו
 מערבין, כגון אילו
 מערבין מול לזו, וכן
 חצוה מערבין הדדי. הן
 אדאן מערבין בה, פי' און
 בה היתר עירובן כגון
 דדרייה בה גי', ואמר
 שמואל כל מקום שאסורין
 מערבין, כענין
 שאמרנו אף מבעול.
 שותמין אסורין (בה) ואין
 מערבין בה היכי דמי
 לאו דדרייה בה גי', ואמר
 ר' יוחנן גי' מאתמול היה
 חלוקה מנייה כמכור יום
 מערבין.

דחוו כוילהו לאיערובי מאתמול לפיך אין בטל העירוב שלהן כלל
והם אין שייך לומר כלל שבת האילץ והזמנה הותרה ולא תיטבול עירוב
שלהן כשיבא הנכני בשבת וזה אין נראה לפרש כלל דכאן לא יעירבו
ולפיכך לא סגי בשכירות לחוד בלא ביטול דהא על כרחך היו יכולין
לעבד כלל כדפרישית לעיל דהלכא

כר' יהודה דנכרי כי ליתיה לא חסר
וכיון שהיה מושל (א) בכותו עירוב מנא
ליה שלא עירבו ועשו שכירות וציטול
דקשא ליה לקמן דשמואל דביה דלמר
אוסרין ואין מערצין אין מצטלין ובסוף
שמעתא דקאמר למ"ד שוכרין לא
חיצעי ק"ך תרמי עבדין שכירות וציטול
לנמא הכא הוא דעירבו ולא עשו אלא
שכירות לחוד על ק"ך נראה כפירוש
הקונטרס דלכאפי' עירבו בטל העירוב
לגמרי מיכן כיון שזא הנכרי ואס
תאמר ולמה להו הכא תרמי שכירות
וציטול צביטול לחודיה כפי כיון
ההנהגה

יה דאמר שמואל כל
מבטלין מערבין ואין
נרבין אין מבטלין כל
זין מבטלין כגון (ה) ב'
ערבין ואין אוסרין אין
ופתחא' ביניהן אוסרין
לין לאתויי מאי לאו
איתמול לוגר מאתמול
אלא

יחד במקום נכרי משום דא"כ בטלת תורת עירוב
מאותו מצוי ה"מ בכנרי שאינו רואה להשכיר דלא
אפשר להו לערב אבל הכא שהו מתרצה להשכיר
ובטנת אחרת יוכלו לערב להחיר כיון אלא היום
שנא הכנרי בטנת לא אפשר מועיל לכולן לעשות
יחד במקום נכרי דלוי שיד כלו כיוול בטלת

(ד) *ה"ג כי לא
אמר' שבת האיל
והותרה התורה
אלא במקום שיוול
לעמוד ולהתקיים כל
השבת כגון עירוב
דכר הפסח (ה) ונמסח
או ניעלה קורמו או
לחיו ומכלו יש להוכיח
היכא שאי' מצוי תלך
אחת היה גוסס
בשעת העירוב וערב
עמו שנטל העירוב
האיל ורוב גוססים
הואיל אינו רחוי
להתקיים כל השבת
ע"כ לשון בה"ה
בשם רבי מאיר
מרטנבורג ז"ל

מורת עירוב וי"ל כיון שאם לא היה מתרצה להשכיר לא היה מועיל
ביטול משום דא"כ ביטלת מורת עירוב אין לחלק בין מתרצה לשאינו
מתרצה ולטעו אמירת הנכרי תגרום הביטול שיועיל כשאיננו
מתרצה לכס להשכיר או לא יועיל כשאיננו לא מתרצה לכס ועוד
י"ל דהני אמוראי כפירא לכו כר"מ דלמך אסור יחיד במקום
ועקב אכל אמורי לא מורינן אכל אגן כפירא קן ודאי כרבי אליעזר
ותיה עובדא דהמן בר רמקא:

במים של ישראלים שהיו אוארים זה על זה ויש פירושים שמוגה נכנסין בהן ואוארין זה על זה וגם זה אמת דכי האי גווגא נמי אסרי פסק כר' יוחנן אע"ג דשמואל פליג עליה בסמוך דקאמר דכל מקום צדי שמואל וכדברי המיקל בעירוב ואומר ר"י דלקמן בפירקין (דף ע"ב) יכולה כגון שני במים בשי צדי רשות הרבים והקפוס נכרים מחילה דממעמא אמרינן דמת נכרי בשבת אליבא דמ"ד שוכרין לא תיבעי לך דר' יוחנן דלאמר שוכרין ודוחא לומר דלא תיבי מת נכרי בשבת איירי מהני שיהי הקפוס נכרים מחילה איירי ואפי' ע"י ביטול כדאמרין בשבת דאין מצטלין ואפי' אמ"ל שר' אפי' היה מעמיד זה הלל ע מינה דהכי הלכתא: **יפה עשיתם ששבתתם**. לא דמי למקח ולאחר טלטול: **מערב אפי'** שבידו ולקישו. פירוש כדאמר ר' דהבא אליבא דר' יוחנן קיימא ובירושלמי משמע דלית ליה לרבי ויחלק דאם ייחד הנכרי לישראל שהוא שכירו ולקישו חדר אחד יכול לטקל הישראל בכה"ג לא אמרינן נותן עירובו ודיו ובכי האי דבשמיטין. האי כללא לאו דוקא בכל מקום דהרי חורבה שאמר שמואל **דמערבא דפי'** צ' אצרות זו פנים מזו פעמים מצטלין ופעמים אין צדא לאותו ענין שפירש לקמן והוא מלי למימר כגון אנשי חצר ששכח לקמן " ולא אצטרך ליה לאשמעינן האי:

מה יכול ציטול להועיל אע"ג דשמואל אית ליה לעיל ה) הלכה כראש"י
 וזו יחד במקום נכרי משום דא"כ בטלת מורת עירובי מאמון מצי
 משום דמאתמול לא היו יכולים לערב לפי שלא נתרצה להם מאתמול
 יו יכולין לערב וכשכרו היום ממנו או שמת יכולין לבטל עפ"ר: